

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 17. září 2020 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Aleny Makovcové a soudců JUDr. Miroslavy Strakové a JUDr. Petra Brauna, **odvolání obžalovaného H. Č.**, narozeného xxx ve xxx a **odvolání státního zástupce** Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4, proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 24. 6. 2020, sp. zn. 33T 71/2016 a rozhodl

t a k t o :

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr.řádu se napadený rozsudek zrušuje pouze ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 tr.řádu se znovu rozhoduje tak, že při nezměněném výroku o vině přečinem zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 alinea 3 tr. zákoníku, **se obžalovaný**

H. Č.,

narozen xxx ve xxx,

odsuzuje

podle § 254 odst. 1 tr.zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání šest (6) měsíců.**

Podle § 81 odst.1 a § 82 odst.1 tr. zákoníku se **výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání jednoho (1) roku.**

Podle § 256 tr.řádu **se odvolání obžalovaného z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

1. Napadeným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 byl obžalovaný H. Č. uznán vinným přečinem zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 alinea tři trestního

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Novotná.

zákoníku a byl odsouzen podle § 254 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 67 odst. 2 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku, § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku k peněžitému trestu ve výši 50 Kč denní sazby v počtu 400 denních sazeb, celkem tedy ve výši 20.000 Kč. Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku pro případ, že by peněžitý trest ve stanovené lhůtě nebyl vykonán, byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 2 měsíců.

2. Výše uvedené trestné činnosti se obžalovaný H. Č. dopustil dle skutkových zjištění soudu I. stupně tím, že jako statutární zástupce, jednatel společnosti Delemont Casa s. r. o., IČO 275 95 374, sídlo Praha 4, Vídeňská 423/123, za období od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2012, předal dne 3. 1. 2013 účetní evidenci společnosti Delemont Casa s. r. o. společníkovi společnosti B. F., a ačkoli tedy účetní evidenci společnosti Delemont Casa s. r. o. neměl dále k dispozici a nebyl schopen zajistit její navrácení, nezajistil obnovu účetní evidence a její řádné vedení, které by věrně a pravdivě zobrazovalo stav hospodaření a majetku daňového subjektu, a to v souladu se zákonem č. 563/1991 Sb. o účetnictví, v tehdy platném znění, ač k tomu byl podle § 135 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, v tehdejšího znění, povinen, v důsledku čehož nesestavil a nepodal místně příslušnému správci daně České republiky - Finančnímu úřadu pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu Jižní Město, za zdaňovací období roku 2012, daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob, k čemuž byl povinen do 31. 3. 2013, tedy v době, kdy ještě stále vykonával funkci jednatele, a o ztrátě účetnictví neinformoval ani novou jednatelku společnosti, S. Č., nar. xxx, která se stala jednatelkou společnosti dne 9. 9. 2013 poté, co obžalovaný jako jednatel společnosti Delemont Casa s. r. o. skončil v této funkci dne 7. 5. 2013, čímž zmařil řádné a včasné vyměření daně, a tímto způsobil České republice škodu ve výši 199.272 Kč.
3. Proti napadenému rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný H. Č. a státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4.
4. **Odvolání státní zástupkyně** směřuje pouze do výroku o trestu, neboť peněžitý trest, který byl soudem uložen, je nevhodný, resp. bude zřejmě nedobytný, když obžalovaný je údajně bez zaměstnání a má na sebe vedenou exekuci. Nadto má obžalovaný vyživovací povinnost. Navrhuje proto, aby napadený rozsudek byl ve výroku o trestu zrušen a obžalovanému uložen trest odnětí svobody ve výměře 12 měsíců s jeho podmíněným odkladem na zkušební dobu 2 let a trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu činnosti v podnikání, včetně živností, funkcí a členství v orgánech společností a družstev.
5. **Odvolání obžalovaného H. Č.** směřuje jak do výroku o vině, tak i do výroku o trestu. Namítá, že ačkoliv soud I. stupně provedl všechny potřebné důkazy, vyhodnotil z nich nesprávné skutkové závěry, a to zejména pokud jde o právní kvalifikaci stíhaného jednání a jeho subjektivní stránku. Popis skutku ve výroku neodpovídá odůvodnění, které je obsaženo v bodě 25) rozsudku, kdy rozsudek se tímto rozporem v podstatě stává nepřezkoumatelným.
6. Z výroku napadeného rozsudku vyplývá, že stíhaného skutku se měl dopustit tím, že předal dne 3. 1. 2013 účetní evidenci B. F., nebyl schopen zajistit její navrácení, nezajistil obnovu účetní evidence a její řádné vedení, nesestavil a nepodal daňová přiznání, o ztrátě neinformoval novou jednatelku, což následně podrobně rozvádí pod body ad a), b), c), d), e) odůvodnění svého odvolání s tím, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Novotná.

nenaplnil skutkovou podstatu žalovaného trestného činu. Zdůrazňuje, že o tom, kde účetnictví je, věděly všechny zainteresované osoby, tedy především společníci a jednatel společnosti. Nebylo proto nutné zajišťovat obnovu účetnictví. V této souvislosti poukazuje i na judikaturu – 5Tdo 1226/2015. Samo nepodání daňového přiznání k dani z příjmů nemůže být trestným činem, což opět podrobněji rozvádí v písemném odůvodnění svého odvolání. V okamžiku, kdy do funkce jednatele byla jmenována S. Č., tak již takovou povinnost neměl, protože již jednatelem nebyl. Skutečnost, že T. O. následně zemřel (dne xxx) a u něho uložené účetnictví nebylo již společnosti ani jejímu jednatele předáno, nemůže jít k tíži obžalovaného. Dále nesouhlasí s hodnocením výpovědi S. Č., nové jednatelky spol. Delemont Casa s.r.o., která byla jednatelkou jmenována na základě rozhodnutí valné hromady společnosti, tedy rozhodnutím nadpoloviční většiny společníků uvedené společnosti. Z výpovědi svědkyně S. Č. u hlavního líčení dne 3. 8. 2016 nevyplývuly skutečnosti, které jsou uvedeny v odůvodnění rozsudku v bodě 3) a které jsou interpretovány soudem tak, že S. Č. nebyla bývalým jednatelem, tedy obžalovaným, vůbec informována o fungování společnosti, o místě, kde se nachází účetnictví společnosti, apod. Svědkyně se vyjadřovala pouze k období, které předcházelo okamžiku, kdy se stala jednatelkou společnosti. K tomu, zda jí bylo účetnictví společnosti předáno či kde se účetnictví nachází, se vůbec nevyjadřovala.

7. Opětovně zdůrazňuje, že kompletní účetnictví za rok 2012 bylo u T. O. a všechny zúčastněné osoby o této skutečnosti věděly, nebyl tedy žádný důvod, aby H. Č. zajišťoval obnovu účetnictví. Přílehlavý není ani odkaz soudu I. stupně na tam uvedenou judikaturu (rozhodnutí Nejvyššího soudu Tdo 1379/2015).

Rozhodně tedy popírá, že by se dopustil žalované trestné činnosti. Subjektivní stránka jeho jednání je v napadeném rozsudku popsána velmi stroze a nepřesvědčivě, de facto soud pouze odkázal na zákonné ustanovení trestního zákoníku bez toho, aby své úvahy blíže rozvedl nebo odůvodnil. Navrhuje proto, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a sám rozhodl tak, že obžalovaného zproští obžaloby.
8. Městský soud v Praze jako soud odvolací podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, vůči nimž odvolání obžalovaného směřovalo, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo a to i z hlediska vytykánych vad a dospěl k následujícím závěrům.
9. Pokud jde o skutková zjištění soudu I. stupně jsou naprosto správná a úplná, mají oporu ve výsledcích provedeného dokazování. V přípravném řízení ani v řízení před soudem I. stupně nebyla porušena procesní ustanovení, právo obžalovaného na obhajobu bylo plně zachováno. Soud I. stupně provedl všechny potřebné a dostupné důkazy v souladu s ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu a provedené důkazy hodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu, tedy nejen jednotlivě, ale i ve vzájemných souvislostech. Odůvodnění napadeného rozsudku má náležitosti uvedené v ustanovení § 125 odst. 1 tr. řádu, soud I. stupně podrobně rozvedl jednotlivé důkazy, jež byly u hlavního líčení provedeny a jasně uvedl, které důkazy považuje za věrohodné, z jakých důvodů a které důkazy obžalovaného bez jakýchkoliv pochybností usvědčují. Odvolací soud proto v podrobnostech plně odkazuje na pečlivé odůvodnění napadeného rozsudku, neboť se s ním v tomto směru zcela ztotožňuje.

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Novotná.

10. K námitkám obžalovaného, jež uvádí ve svém odvolání, dodává, že se s nimi již řádně vypořádal soud I. stupně v odůvodnění napadeného rozsudku, kdy bez jakýchkoliv pochybností bylo prokázáno, že obžalovaný vykonával funkci jednatele společnosti Delemont Casa s.r.o. v době od xxx do xxx, tedy i v době, kdy byl nejzazší termín pro podání daňového přiznání. Obžalovaný si byl vědom toho, že od počátku roku 2013 neměl k dispozici účetní doklady, tedy podklady nutné k vyhotovení a podání daňového přiznání a neučinil žádné kroky vedoucí k rekonstrukci účetnictví ani jiným způsobem nezajistil řádné vyměření daně. Soud I. stupně dále správně konstatuje v odůvodnění napadeného rozsudku, že jako jednatel společnosti byl po zániku své funkce povinen předat společnosti vše, co patří společnosti, tedy i účetní doklady, což ale neučinil a jednal tak v rozporu s § 6 odst. 2 a § 569 obchodního zákoníku. Skutečnost, že nedošlo k předání účetních dokladů, vyplývá nejen z výpovědi samotného obžalovaného, ale také i z výpovědi svědkyně S. Č. O tom, že svědkyně S. Č. o předmětné společnosti takřka nic nevěděla, vypovídala též svědkyně JUDr. R. M., která svojí výpovědí, jež je rovněž podrobně citována v odůvodnění napadeného rozsudku, také obžalovaného bez jakýchkoli pochybností jednoznačně usvědčuje z výše uvedené trestné činnosti.
11. V podrobnostech, tak jak již výše bylo konstatováno, odvolací soud v tomto směru odkazuje na podrobné odůvodnění napadeného rozsudku, a jelikož v souladu se zákonem je i právní kvalifikace výše uvedeného žalovaného jednání, kterou soud I. stupně rovněž řádně odůvodnil, ve výroku o vině nebylo shledáno žádného pochybení a je správný.
12. Z podnětu podaného odvolání obžalovaným se odvolací soud pečlivě zabýval i výrokem o trestu a zjistil, že soud I. stupně při ukládání trestu správně zohlednil časový odstup přesahující 7 let od doby, kdy se obžalovaný výše uvedené trestné činnosti dopustil a rovněž přihlédl i k osobě obžalovaného, jakož i jeho rodinným a majetkovým poměrům, tak jak je uvedeno v odůvodnění napadeného rozsudku. Je nutno souhlasit se státní zástupkyní, že s ohledem na majetkové poměry a vyživovací povinnost obžalovaného, je uložení peněžitého trestu zcela nevhodné, navíc dle názoru odvolacího soudu i nepřiměřeně mírné, a proto rozhodl tak jak ve výroku tohoto rozsudku uvedeno. Za přiměřený a odpovídající všem okolnostem případu i osobě obžalovaného považuje odvolací soud trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 1 roku.
13. S ohledem na výše uvedené odvolání obžalovaného H. Č. nebylo shledáno důvodným, a proto bylo podle § 256 tr. řádu zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoli výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněného. Obviněný může podat dovolání pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Může tak učinit pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť by bylo takto označeno. Dovolání se

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Novotná.

podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. Nutný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr.ř.

V Praze dne 17. září 2020

JUDr. Alena Makovcová, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Novotná.